

«η αετομηλίτσα»

(ΤΟ ΝΤΕΝΙΣΚΟ)

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΕΤΟΜΗΛΙΤΣΙΩΤΩΝ «ΤΟ ΝΤΕΝΙΣΚΟ»

Κιάτρα ντισικάτα
(Πέτρα σχισμένη)ΕΚΤΑΚΤΗ
ΕΚΔΟΣΗ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1988

ΕΤΟΣ 2ο

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 7

Η ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΟΝ ΤΗΣ

Άμεσα δεμένη με την τύχη της Αετομηλίτσας

Όλοι ξέρουμε ότι η μόνη παραγωγική τάξη που έμεινε πλέον στο χωρίο μας είναι η τάξη των κτηνοτρόφων.

Αυτή αποτελεί σήμερα τον πυρήνα του χωριού και δεν είναι παρακινδυνεύμενό να πούμε ότι όσο αυτή αντέχει θα υπάρχει και το χωρίο μας. Ενώ αντίθετα μαζί με την κτηνοτροφία θα σθήσει και το χωρίο μας. Δεν μπορούμε να φανταστούμε ότι θα υπάρχει χωρίο αν λείψουν οι κτηνοτρόφοι που κατοικούν 4 μέχρι 5 μήνες το χρόνο και μείνουν μόνο οι 50 έστω και 100 οικογένειες παραθεριστών που έρχονται για ένα ή και δύο μήνες το

φων του χωριού μας με άλλους κτηνοτρόφους θα διαπιστώσουμε ότι είμαστε σε πλεονεκτική θέση από απόφεως λιβαδιών.

Είναι αλήθεια ότι τα 40.000 στρέμματα που έχει σήμερα η Αετομηλίτσα είναι Συνέχεια στην 3η σελίδα

ΠΙΟ ΖΩΝΤΑΝΗ

Η εφημερίδα μας ήδη εξασφάλισε την οικονομική της αυτοτέλεια και με τις συνδρομές των συγχωριανών μας που με αγάπη την αγκάλισαν και την πρωθυΐαν, δεν επιβαρύνει πλέον το ταμείο του Συλλόγου.

Το γεγονός αυτό μας δίνει τη δύναμη και το κουράγιο να συνεχίσουμε και για το 1989 (τρίτη χρονιά) πιο υπεύθυνα και με μεγαλύτερο ζήλο.

Στα δύο αυτά χρόνια που εκδίδεται η εφημερίδα μας, μπόρεσε και έφτασε σε όλα τα μέρη της χώρας μας που κατοικούν Αετομηλιτσώτες και είναι ο μόνος τρόπος (άρα και ο πιο απαραίτητος), σύνδεσης όλων των συγχωριανών μας.

Όλοι με ανυπομονησία περιμένουν το κάθε φύλλο για να μάθουν τα νέα των συμπατριωτών τους και να πληροφορηθούν για τα προβλήματα του χωριού μας.

Επίσης στα δύο αυτά χρόνια η εφημερίδα τονίζει τα μεγάλα και μικρά προβλήματα που έχει το χωρίο, τα θέτει στους αρμόδιους (Κοινότητα, συλλόγους, συνεταιρισμούς κλπ.), λέει τη γνώμη της και προτείνει διάφορες λύσεις για την αντιμετώπισή τους.

Τέλος η εφημερίδα μας κάνει πάντα κριτική για τις ενέργειες και τις πράξεις όλων των υπεύθυνων φορέων του χωριού και δέχεται για το σκοπό αυτό τον φανερό και μόνο τον φανερό διάλογο που θέλει να γίνεται μέσα από τις στήλες της, γιατί έτσι θα έχει ένα χρώμα, μια ζωντανή Συνέχεια στην 3η σελίδα

ΤΟ 5ο ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΤΩΝ ΒΛΑΧΩΝ

ΣΤΟ ΣΕΛΙ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ 1-3 ΙΟΥΛΙΟΥ 88

Στο Σέλι της Βέροιας έγινε το 5ο αντάμωμα των Βλάχων από 1 - 3 Ιουλίου, όπως το είχε προκαθορίσει το Δ. Συμβούλιο της Ένωσης.

Το φετεινό πρόγραμμα πιο πλούσιο από τις άλλες χρονιές άρχισε με τη συγκέντρωση των αντιπροσωπών την Παρασκευή το βράδι στο χιονοδρομικό κέντρο του Σελίου.

Το Δ.Σ. ανέλυσε στους αντιπροσώπους το πρόγραμμα και τοποθετήθηκαν διάφοροι ομιλητές.

Κεντρικός ομιλητής της βραδιάς ήταν ο συμπατριώτης μας καθηγητής Νιτσιάκος Βασίλειος. Ο Αετομηλιτσώτης ομιλητής άφησε άφωνο το ακροατήριο με την επιστημονική του ομιλία, σχετικά με τους Βλάχους, όπου στο τέλος των συνεχάρηκαν όλοι και άφησε τις καλύτερες εντυπώσεις στο ακροατήριο. Πιστεύουμε απόλυτα

ότι ήταν πολύ πετυχημένη η επιλογή της Ένωσης στο πρόσωπο του συμπατριώτη μας ως κύριου ομιλητή του 5ου Ανταμώματος.

Μετά την ομιλία έγιναν διάφορες ερωτήσεις από τους παντηπροσώπους και έδωσε

τις ανάλογες απαντήσεις ο κ. Νιτσιάκος.

Αργά το βράδι όλοι κατέβηκαν στο χωρίο Σέλι για φαγητό και μετά άρχισε ο χορός μέχρι τις πρωινές ώρες.

Το Σάββατο στο χωρίο υπήρχε έκθεση φωτογραφίας από διαφόρους συλλόγους. Το απόγευμα του Σαββάτου άρχισαν να φθάνουν τα χορευτικά συγκροτήματα στην Συνέχεια στην 3η σελίδα

**ΑΝΑΔΡΟΜΗ
ΣΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ
ΤΗΣ ΑΕΤΟΜΗΛΙΤΣΑΣ**

**Του ΞΕΝΟΦΩΝ
ΜΠΑΚΟΥΡΑ**

οελδοζ

1988
**Χρονία καθαριότητας
και πράσινου
για το Ντένισκο**

**ΑΕΤΟΜΗΛΙΤΣΙΩΤΕΣ
όπου και αν βρίσκεστε ελάτε
στην Αετομηλίτσα
στις 15 Αυγούστου.
ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ**

ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΕΤΟΜΗΛΙΤΣΑΣ

**Του ΞΕΝΟΦΩΝ ΜΠΑΚΟΥΡΑ
Συν/χου Δάσκαλου**

Στην αγαπητή εφημερίδα Η ΑΕΤΟΜΗΛΙΤΣΑ (ΤΟ ΝΤΕΝΙ-ΣΚΟ) αρ. φύλλου 5 / 1988, δημοσιεύθηκαν φωτογραφίες, υπερηλίκων, φουστανελλοφόρων νέων, νεονύμφων και άλλα στιγμότυπα από τη ζωή των κατοίκων της Αετομηλίτσας στο παρελθόν.

Με χαρά και συγκίνηση, γυρίζει η σκέψη μας στα πολύ παλιά χρόνια, που οι προπάτορές μας με τη λιτότητα - μπομπότα, δάλα, - τη σκληρή εργασία, την αποφασιστικότητα, την αφοσίωση στην οικογένεια, την αγνότητα της ψυχής, της αγάπης στο συνάνθρωπο και με τα υψηλά ιδανικά τους, δημιούργησαν γερές και αγνές ρίζες ώστε τα θλαστάρια του δέντρου - η σημερινή γενιά της Αετομηλίτσας - στηριγμένη στις υγιεινές ρίζες του παρελθόντος, να ευδοκιμεί σ' όλους τους τομείς της επιδοσής τους και να υπερηφανεύεται για την καταγωγή της.

Κυττάζοντας το χτες, κτίζουμε το αύριο.

Βλέποντας στις άνω αναφερόμενες φωτογραφίες, τις στολές των νέων κλπ., το μυαλό κάθε Αετομηλιτσιώτη στρέφεται στα επαγγέλματα των κατοίκων στο παρελθόν.

Κλασικά επαγγέλματα ήταν του κτηνοτρόφου - βοσκού - και του αγωγιάτη (Κυρατζή).

Συνάρτηση των δύο αυτών επαγγελμάτων, ανεπτύχθησαν με περιορισμένη δραστηριότητα και άλλα επαγγέλματα:

- **Τυρέμπορος.**

Προ του 1920 κάθες-ομάδα κτηνοτρόφων επεξεργάζονταν μόνη της το γάλα και μόνη της διέθετε τα γαλακτοκομικά προϊόντα στην αγορά. Κανένας από τους κατοίκους δεν είχε την οικονομική δυνατότητα να κάνει εμπόριο γάλακτος. Κατά την περίοδο των δεκαετιών 1910 - 1920, ορισμένοι νέοι τολμηροί, μετανάστευσαν στην Αμερική, προς αναζήτηση καλύτερης ζωής.

Στη δεκαετία του '30 που επέστρεψαν στην πατρίδα τους με τα χρηματικά κεφάλαια που δημιούργησαν στην Ευνιτιά, επεδόθηκαν στο εμπόριο γάλατος.

Αγόραζαν το γάλα μιας ομάδας (στρούγκας) κτηνοτρόφων, το επεξεργάζονταν και το διέθεταν στη συνέχεια στην αγορά.

Αυτοί άνοιξαν το πρώτο εμπόριο στο χωριό και ήταν οι: 1) Ξενοφών Νιδέλκος (Μητάσκας), 2) Γούλας Καράτζιος (Μπόγγος) και Αναστάσιος Φερφέλης, συνέταιροι, 3) Ιωάννης Καράτζιος (Γέρμος), 4) Ζήσης Παλαιομήχας (Καλέτσης) και στη συνέχεια ο Χαράλαμπος Καράτζιος και Στυλ. Καράτζιος (Κώτσιας).

- **Σαμαροποιοί (σαμαράδες)** οι: Κώστας Σαμαράς, Βασιλείος Τζέκας (Φλώρας), Χρήστος Καράτζιος (Τότσιος).

- **Τσαγκαράδες (τσαρούχαδες)** οι: Νικόλαος Καράτζιος (τσαρούχας), Χρίστος και Γεώργιος Τζιότζιος, Γρηγόριος Λιώρας (Σκόμπος). Απόστολος Τσάτσας, Χρίστος Καράτζιος (τσαρούχας), Αθαν. Καράτζιος, κέντρο εργασίας είχε το χωριό Γράμμουστα και Βασιλείος Καλέστης.

Όλοι τους κατασκεύαζαν μόνο τσαρούχια φουντωτά και μη.

Για τις γιορτές, τα πανηγύρια και για τους νεονύμφους κατασκεύαζαν τσαρούχια εξαιρετικής ποιότητας και ομορφίας.

Όταν άρχισαν οι άνδρες να φορούν παπούτσια, οι τσαρούχαδες Βασιλείος Καλέστης, Γεώργιος Τουνουρέζος (μέχρι σήμερα) και Διονύσιος Φούντας, πήγαν στο Άργος Ορεστικό και ειδικεύθηκαν στην κατασκευή παπούτσιών. Επανήλθαν στο χωριό με τη νέα ειδικότητα και μετά από

ΑΦΟΙ ΣΤ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ
★ ΤΥΡΟΚΟΜΙΚΑ
★ ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
«Ο ΓΡΑΜΜΟΣ»
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 33 - ΤΗΛ. 031 - 308512
ΠΥΛΑΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΦΥΤΩΡΙΑ Κ. ΚΑΡΑΤΖΟΥ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΗΛΕΓΜΕΝΑ
ΜΑΝΔΗΛΑΡΑ 9 - ΛΑΡΙΣΑ
ΤΗΛ. 257345 και 251915 ·
Ροδακινιές, Μηλιές
Καρυδιές νάνες
κλπ. καρποφόρα

ολίγο χρονικό διάστημα γενικεύθηκε από τους άνδρες η χρήση των παπουτσιών.

- **Κουρείς - Κομμώτριες.** Δεν υπήρχε κανένας.

Οι άνδρες αλληλοκουρεύονταν με ψαλίδια που κούρευαν τα πρόβατα.

Οι γυναικες άφηναν τα μαλλιά τους από μικρά κορίτσια, και το όνειρό τους ήταν, πότε να μεγαλώσουν να κάνουν τα μαλλιά τους ωραίες πλεξούδες, για να στολίσουν τα όμορφα και λυγερά κορμιά.

- **Ράφτες.** Οι: Λουκάς Πασχώνης, Αθανάσιος και Βασιλείος Μπάσδος, Μιχαήλ Καλέστης και Βασιλείος Λάπας (Νακουλάντζας).

Μοδιστρες δεν υπήρχαν.

Τα φορέματα των γυναικών τα έραβαν οι ράπτες.

Ιδιαίτερα ραφεία δεν διέθεταν. Πήγαιναν στα σπίτια των ενδιαφερομένων κατά σειράν προσκλήσεως, και σταυρόποδι στο δάπεδο του οντά (δωμάτιο) εργάζονταν από το πρωί μέχρι τα μεσάνυχτα - ιδίως το φθινόπωρο - συνεχώς χωρίς διακοπή.

Οι ενδυμασίες των ανδρών ήταν αρχικά φουστανέλλα, ταλαγάνι, χολέθια, σιγγούνια και άλλα. Γενικά η εκδήλωση των ανδρών, αγοριών, εξωτερική και εσωτερική ήταν μάλινη.

Αργότερα άρχισαν να ράβουν παντελόνια (μπουραζάνια). Όταν καταργήθηκε η φουστανέλλα και επικράτησε το σακκάκι με παντελόνι, τους ράφτες που ασχολούνταν με τη ραφή αυτών, αποκαλούσαν φραγκοράφτες.

Όλοι διακρίνονταν για την ευσυνειδησία τους.

Όταν τελείωναν τη ραφή των ανδρικών ενδυμασιών, άρχιζαν τα ενδύματα των γυναικών.

Ο πλέον κατάλληλος και ειδικός για τα γυναικεία φορέματα και κυρίως για τα νυφικά, από όλους τους επαγγελματίες αυτούς, αναδειχθήκε ο Βασιλείος Λάπας (Νακουλέντζας).

Για την επιδεξιότητά του αυτή, πιθανόν να επικράτησε η παράδοση, να σύρει αυτός πρώτος - τη δεύτερη μέρα των γάμων - τη Δευτέρα το απόγευμα στη πλατεία του Ι.Ν. Αγίου Νικολάου του χωριού, το διπλό χώρο των νεονύμφων, φορώντας οι νύφες το δευτεριάτικο φόρεμα, μαύρο μεταξωτό, αρχίζοντας με το τραγούδι:

Εθγάτε αγόρια στο χορό
να δείτε νύφη και γαμπρό...

- **Υδρόμυλοι - μυλωνάδες.**

Υπήρχαν στο χωριό 4 υδρόμυλοι. Κάθε υδρόμυλος για να ανταποκριθεί στις ζωτικές ανάγκες των χωριανών, είχε υποχρεωτικά, το συγκρότημα από το μαντάνι και το νεροτρίβειο (ντριστέλλα) που λειτουργούσαν με την ενέργεια του νερού.

Σ' αυτά τελείωναν οι μόχθοι της Αετομηλιτσιώτισσας γυναικάς από την επεξεργασία της πρώτης ύλης, το μαλλί, ώστε να λάβουν την τελευταία τους μορφή, οι βελέντζες, κουβέρτες, φλοκάτες, αδήμτο, σαμαροσκούτια, κάπες, σκηνές (τέντες) και άλλα μάλλινα, για να διατεθούν στη συνέχεια στις αναγκαίες χρήσεις, λέγοντας με χαρά και ικανοποίηση:

«Δόξα των Θεών του χρόνου να μας βοηθήσει να υφάνουμε περισσότερα και καλύτερα».

Τοποθεσίες του χωριού που λειτουργούσαν οι υδρόμυλοι ήταν:

Ανατολικά, στο μαύρο ποτάμι, της οικογένειας Λίτσου, δυτικά στο άσπρο ποτάμι, της οικογένειας Ντινάκα, νότια στην Κινικίστα της οικογένειας Τάχα και στη σχισμένη πέτρα (Κιάτρα ντισικάτα) των αδελφών Τζιότζιου.

Σήμερα στις αναφερόμενες τοποθεσίες ο επισκέπτης αντικρίζει ίχνη των υδρομύλων που δηλώνουν, ότι αποτελούσαν ένα αναπόσπαστο κομμάτι από τη ζωή των Αετομηλιτσιών.

Οι κυρατζήδες εφοδιαζαν τις οικογένειές τους, των συγγενών και φίλων με τα αναγκαία τρόφιμα, λάδι, ζάχαρι, μακαρόνια και άλλα είδη, τα οποία μετέφεραν από την αγορά της Καστοριάς, Άργους Ορεστικού και λάδι από την περιοχή των Φιλιατών.

Η χρήση των τροφίμων αυτών και άλλων, ήταν πολύ περιορισμένη από κάθε οικογένεια. Το λάδι στα φαγητά κάθε νοικοκυρά το έριχνε με το σταγονόμετρο.

Με τις συνήθεις αυτές δεν ήταν εύκολο να γίνει κανένας παντοπώλης. Γι' αυτό και δεν υπήρχε στο χωριό παντοπώλειο. Μόνο μικρά ψιλικατζίδικα διατηρούσαν οι: Πλάτων Παπαγεωργίου και Χρίστος (Χρηστάκος) Καράτζιος

Οι αδελφοί Σιδέρης και Σταύρος Νιτσάκος (Κωσταρέλης) άνοιξαν παντοπωλείο στη Θεσσαλονίκη. Για τη δραστηριότητά τους αυτή, ήταν το καμάρι του χωριού.

Στους ανωτέρω αναφερόμενους επαγγελματίες υπήρχαν και άλλοι, τα ονόματα των οποίων διαφεύγουν της μνήμης μου αυτή τη στιγμή.

<p

Το αγκάθι (Σκίνλου...)

► Καρπούς φαίνεται πως φέρνει η προσπάθεια για καθαριότητα στο χωριό. Έτσι μαζί με όλα τα άλλα μέτρα που πάρθηκαν για το ακοπό αυτό, πολλές νοικοκυρές καθαρίζουν τους κοινόχρηστους χώρους γύρω και πέρα απ' τα σπίτια τους. Συγκεκριμένα την Κυριακή 24 Ιουλίου οι συγχωριανές μας Σοφία Καρανίκα, Αλεξάνδρα Νισέλκου, Γεωργία Νιτσιάκου και Σοφία Γαργαλά (μπορεί να υπήρχαν και άλλες, αλλά αυτές είδαμε), καθάρισαν την πλατεία και τους γύρω δρόμους. Η προσπάθεια είναι αξέπονη και χρειάζεται μιμητές.

► «Δάσκαλε, πού δίδασκες και νόμους δεν εκράτεις». Την πάτησε λοιπόν ο συμπατριώτης μας καθηγητής Βασίλης Νιτσιάκος και παρέσυρε και τον ξάδερφό του Χρήστο Αν. Καράτζο και δεν θυμήθηκε ότι στη Λίμνη (Σκίρτσα) βγαίνει το στοιχείο.

Έτσι σε εκδρομή που έκαναν αποφάσισαν, μια και οι

ζέστες ήταν φέτος ανυπόφορες να δροσιστούν κάνοντας μπάνιο σε υψόμετρο 2.000 μέτρων. Έτσι λοιπόν, το στοιχείο τους εκδικήθηκε και το αποτέλεσμα; Δέκα μέρες στο κρεβάτι με φηλό πυρετό.

► Όλοι μας λέμε να γίνει επούτο, να γίνει το άλλο κλπ. στο χωριό και δεν ακεφτόμαστε ότι όλα απαιτούν χρήμα και κόπο. Και καλά ο κόπος δεν λογαριάζεται, αλλά το χρήμα πώς θα θρεψεί;

Βέβαια δεν μιλάμε για τα μεγάλα έργα που απαιτούν πολλά χρήματα και γι' αυτά πρέπει να φροντίσει η κοινότητα, αλλά για τα μικρά έργα, για την καθαριότητα κλπ., πρέπει όλοι μας να συνεισφέρουμε.

Με λίγα λόγια καλά θα είναι να βάλουμε όλοι λίγο πιο βαθιά το χέρι στις τσέπες μας και μη φοβάστε, δεν υπάρχουν φίδια...

► Με πολύ όρεξη και μεγάλο ενδιαφέρον θέλουμε ότι ξεκίνησε ο πρόεδρος κ. Μάκης Μούρτος το θέμα της καθαριότητας του χωριού, που παράλληλα με τις ενέργειες του συλλόγου άρχισε να αποδίδει τα πρώτα καλά αποτελέσματα που θα φανούν περισσότερο όταν ολοκληρωθεί η πλατεία του χωριού. Έτσι το 1988 γίνεται πράγματι ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΘΑΡΙΤΗΤΑΣ.

► Ο συμπατριώτης μας γεωπόνος Κίμων Στ. Καράτζος που μένει στη Λάρισα, έδωσε κυριολεκτικά μάχη για να γίνει το αντάμωμα των Ορειβατών στην περιοχή μας και όχι στη Σμήνη (Βασιλίτσα) όπως αρκετοί υποστήριζαν στην αρχή.

Έτσι διαλέχτηκε τελικά η θέση «Τριακοσάρα» στις Αρένες και ευχόμαστε του χρόνου να επιλεγεί η «Σίτα» ή η «Γκούρα» που είναι και πιο κοντά στο χωριό.

Η εφημερίδα μας συγχαίρει τον Κίμωνα για όλες τις ενέργειες που έκανε και πέτυχε, ώστε το αντάμωμα να γίνει στην περιοχή μας.

► Ήδη απ' ότι μας είπε ο Πρόεδρος κ. Μάκης Μούρτος, αρκετοί είναι αυτοί που ενδιαφέρονται να χτίσουν σπίτι στο χωριό και ζητάνε οικόπεδο.

Αυτό είναι αρκετά ενθαρρυντικό για το μέλλον του χωριού μας και οπωσδήποτε η κοινότητα πρέπει αμέσως να ικανοποιεί τέτοιες αιτήσεις. Τα οικόπεδα όμως που θα παραχωρούνται δεν πρέπει να είναι απεριόριστα σε έκταση για να μη οδηγήθουμε μετά λίγα χρόνια σε αντίθετα αποτελέσματα.

Η θελτίση των βοσκοτόπων πρέπει να αρχίσει σύντομα στο χωριό μας ώστε σε λίγα χρόνια να έχει κάθε

ΤΟ 50 Αντάμωμα Βλάχων

Συνέχεια από την 1η σελίδα πλατεία του χωριού που τους καλωσόριζε το Δ. Συμβούλιο της Ένωσης.

Μετά άρχισε γενικός χορός των χορευτικών μέχρι αργά. Η θραδιά έκλεισε στο χιονοδρομικό κέντρο με παραδοσιακά τραγούδια και ποιήματα από ερασιτέχνες τραγουδιστές διαφόρων συλλόγων. Μετά τα μεσάνυχτα άρχισε ένα χορευτικό έσφαντωμα από όλους τους Βλάχους μέχρι το πρωί.

Την Κυριακή στις 9 π.μ. άρχισαν να φτάνουν στον τόπο του Ανταμώματος τα υπόλιπα χορευτικά και ο κύριος όγκος των Βλάχων από όλη την Ελλάδα με διάφορα μεταφορικά μέσα, πούλιαν, Ι.Χ. κλπ.

Η εκδήλωση άρχισε με την αναπαράσταση του φορτώματος και ξεφορτώματος στα ζώα όπως γινόταν παλιότερα.

Η ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Συνέχεια από την 1η σελίδα υπέρ αρκετά για τις ανάγκες των 14.000 ζώων που υπάρχουν αρκεί να σκεφτούμε ότι στα ίδια λιθάδια χωρούσαν κάποτε 30 - 40.000 πρόβατα και πάρα πολλά άλογα (που ήταν πολύ περισσότερα και από τα σημερινά γελάδια). Αντίθετα σε άλλα θλαχοχώρια οι κτηνοτρόφοι, λόγω στενότητας, αναγκάζονται και φεύγουν μεσοκαλόκαιρο ή και νοικιάζουν αλλού λιθάδια για να επιζήσουν.

Αρά λοιπόν δεν υπάρχει πρόβλημα βοσκής στο χωριό μας και αυτό διαπιστώθηκε και φέτος ακόμη που παρόλη την ένταση της σημερινής γελάδιας. Αντίθετα σε άλλα θλαχοχώρια οι κτηνοτρόφοι, λόγω στενότητας, αναγκάζονται και φεύγουν μεσοκαλόκαιρο ή και νοικιάζουν αλλού λιθάδια για να επιζήσουν.

Αρά λοιπόν δεν υπάρχει πρόβλημα βοσκής στο χωριό μας και αυτό διαπιστώθηκε και φέτος ακόμη που παρόλη την ένταση της σημερινής γελάδιας. Αντίθετα σε άλλα θλαχοχώρια οι κτηνοτρόφοι, λόγω στενότητας, αναγκάζονται και φεύγουν μεσοκαλόκαιρο ή και νοικιάζουν αλλού λιθάδια για να επιζήσουν.

Αρά λοιπόν δεν υπάρχει πρόβλημα βοσκής στο χωριό μας και αυτό διαπιστώθηκε και φέτος ακόμη που παρόλη την ένταση της σημερινής γελάδιας. Αντίθετα σε άλλα θλαχοχώρια οι κτηνοτρόφοι, λόγω στενότητας, αναγκάζονται και φεύγουν μεσοκαλόκαιρο ή και νοικιάζουν αλλού λιθάδια για να επιζήσουν.

Αρά λοιπόν δεν υπάρχει πρόβλημα βοσκής στο χωριό μας και αυτό διαπιστώθηκε και φέτος ακόμη που παρόλη την ένταση της σημερινής γελάδιας. Αντίθετα σε άλλα θλαχοχώρια οι κτηνοτρόφοι, λόγω στενότητας, αναγκάζονται και φεύγουν μεσοκαλόκαιρο ή και νοικιάζουν αλλού λιθάδια για να επιζήσουν.

Αρά λοιπόν δεν υπάρχει πρόβλημα βοσκής στο χωριό μας και αυτό διαπιστώθηκε και φέτος ακόμη που παρόλη την ένταση της σημερινής γελάδιας. Αντίθετα σε άλλα θλαχοχώρια οι κτηνοτρόφοι, λόγω στενότητας, αναγκάζονται και φεύγουν μεσοκαλόκαιρο ή και νοικιάζουν αλλού λιθάδια για να επιζήσουν.

Αρά λοιπόν δεν υπάρχει πρόβλημα βοσκής στο χωριό μας και αυτό διαπιστώθηκε και φέτος ακόμη που παρόλη την ένταση της σημερινής γελάδιας. Αντίθετα σε άλλα θλαχοχώρια οι κτηνοτρόφοι, λόγω στενότητας, αναγκάζονται και φεύγουν μεσοκαλόκαιρο ή και νοικιάζουν αλλού λιθάδια για να επιζήσουν.

Αρά λοιπόν δεν υπάρχει πρόβλημα βοσκής στο χωριό μας και αυτό διαπιστώθηκε και φέτος ακόμη που παρόλη την ένταση της σημερινής γελάδιας. Αντίθετα σε άλλα θλαχοχώρια οι κτηνοτρόφοι, λόγω στενότητας, αναγκάζονται και φεύγουν μεσοκαλόκαιρο ή και νοικιάζουν αλλού λιθάδια για να επιζήσουν.

Αρά λοιπόν δεν υπάρχει πρόβλημα βοσκής στο χωριό μας και αυτό διαπιστώθηκε και φέτος ακόμη που παρόλη την ένταση της σημερινής γελάδιας. Αντίθετα σε άλλα θλαχοχώρια οι κτηνοτρόφοι, λόγω στενότητας, αναγκάζονται και φεύγουν μεσοκαλόκαιρο ή και νοικιάζουν αλλού λιθάδια για να επιζήσουν.

Αρά λοιπόν δεν υπάρχει πρόβλημα βοσκής στο χωριό μας και αυτό διαπιστώθηκε και φέτος ακόμη που παρόλη την ένταση της σημερινής γελάδιας. Αντίθετα σε άλλα θλαχοχώρια οι κτηνοτρόφοι, λόγω στενότητας, αναγκάζονται και φεύγουν μεσοκαλόκαιρο ή και νοικιάζουν αλλού λιθάδια για να επιζήσουν.

Αρά λοιπόν δεν υπάρχει πρόβλημα βοσκής στο χωριό μας και αυτό διαπιστώθηκε και φέτος ακόμη που παρόλη την ένταση της σημερινής γελάδιας. Αντίθετα σε άλλα θλαχοχώρια οι κτηνοτρόφοι, λόγω στενότητας, αναγκάζονται και φεύγουν μεσοκαλόκαιρο ή και νοικιάζουν αλλού λιθάδια για να επιζήσουν.

Αρά λοιπόν δεν υπάρχει πρόβλημα βοσκής στο χωριό μας και αυτό διαπιστώθηκε και φέτος ακόμη που παρόλη την ένταση της σημερινής γελάδιας. Αντίθετα σε άλλα θλαχοχώρια οι κτηνοτρόφοι, λόγω στενότητας, αναγκάζονται και φεύγουν μεσοκαλόκαιρο ή και νοικιάζουν αλλού λιθάδια για να επιζήσουν.

Αρά λοιπόν δεν υπάρχει πρόβλημα βοσκής στο χωριό μας και αυτό διαπιστώθηκε και φέτος ακόμη που παρόλη την ένταση της σημερινής γελάδιας. Αντίθετα σε άλλα θλαχοχώρια οι κτηνοτρόφοι, λόγω στενότητας, αναγκάζονται και φεύγουν μεσοκαλόκαιρο ή και νοικιάζουν αλλού λιθάδια για να επιζήσουν.

Αρά λοιπόν δεν υπάρχει πρόβλημα βοσκής στο χωριό μας και αυτό διαπιστώθηκε και φέτος ακόμη που παρόλη την ένταση της σημερινής γελάδιας. Αντίθετα σε άλλα θλαχοχώρια οι κτηνοτρόφοι, λόγω στενότητας, αναγκάζονται και φεύγουν μεσοκαλόκαιρο ή και νοικιάζουν αλλού λιθάδια γι

